

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/145/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712201393
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2712201393.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ley Stovičkovej a sudkýň JUDr. Ivety Jankovičovej a JUDr. Daši Kontríkovej v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: O. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., Y. XXXX/XX, o zaplatenie 647,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 26. septembra 2012 č. k. 3C/47/2012-49, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol návrh žalobkyne na začatie konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, čo zdôvodnil aplikáciou § 497, 502 ods. 1 a 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka a § 79 ods. 1 a 2, § 101 ods. 1, § 120 ods. 1 a 4, § 121 a § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa návrhom podaným 20.2.2012 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 647,39 eur s úrokom z omeškania vo výške 14% ročne zo 457,75 eur od 11.12.2009 do zaplatenia ako postúpenú pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej 10.12.2009 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobkyňou. Právna predchodkyňa žalobkyne uzavrela so žalovaným 13.5.2005 Zmluvu č. 252550375, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver s dohodnutými podmienkami čerpania, účtom úveru, spôsobom, výškou a termínmi splácania, zabezpečenie úveru, podmienkami pri neplnení s tým, že zmluva obsahuje náležitosti podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil splátky úveru riadne a včas a preto pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala 647,39 eur, ktorá pozostávala z istiny 457,75 eur, riadneho úroku 1,02 eur, úroku z omeškania 179,17 eur a ostatného príslušenstva 9,45 eur. Vykonaným dokazovaním súd nemal preukázané, že žalobkyňi vzniklo právo na zaplatenie 647,39 eur s príslušenstvom, nakoľko táto suma bola z pohľadu súdu a skutočnosti, že sa jedná o záväzkovoprávny vzťah zo zmluvy, ktorej obsahom je peňažné plnenie, nepreskúmateľná. Žalobkyňa neuviedla koľko peňažných prostriedkov žalovanému celkovo poskytla, teda aký dlh mal žalovaný a neuviedla, koľko splátok celkovo zaplatil, teda koľko zo záväzkového vzťahu dlží, má dať. Z toho dôvodu súd pri preskúmaní žalovanej sumy nemal z čoho vychádzať pri preskúmaní výšky dlhu, za ktorý má zodpovedať podľa tvrdení žalobkyne žalovaný. Žalobkyňa bola vyzvaná, aby presne uviedla koľko žalovaný skutočne vyčerpá z poskytnutého rámca, koľko splátok zaplatil, a aby bližšie zdôvodnila ako bol vypočítaný úrok z omeškania vo výške 179 eur (aká úroková sadzba sa použila, za aké obdobie a z akej sumy je úrok z omeškania vypočítaný), čo tvorí ostatné príslušenstvo vo výške 9,45 eur, prípadne aké iné poplatky, úroky, zmluvné pokuty boli

žalovanému účtované. Súd tiež žiadal o vysvetlenie, kedy sa žalovaný dostal do omeškania a ako boli jednotlivé splátky započítané. Súčasne s touto výzvou bolo zároveň aj poukázané na § 120 ods. 4 O.s.p. Žalobkyňa na túto výzvu (ktorú prevzala 16.4.2012) najskôr reagovala tak, že dva dni pred nariadeným pojednávaním zaslala súdu faxové podanie, v ktorom žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa jej nepodarilo zabezpečiť listinné dôkazy a tiež poukázala na kolíziu so skôr vytýčeným pojednávaním na Okresnom súde Prešov a Bratislava IV. Dňa 7.6.2012 bolo súdu doručené podanie žalobkyne, ktoré malo byť odpoveďou na výzvu súdu z 3.4.2012, avšak súdu bola zaslaná len platobná história žalovaného bez bližšieho zdôvodnenia. Žalobkyňa ani jej právna zástupkyňa sa na ďalšie pojednávanie už nedostavili a súhlasili, aby súd rozhodol aj bez ich účasti na základe predložených listinných dôkazov. Z tak všeobecného návrhu, bez konkrétneho zdôvodnenia hmotnoprávneho nároku, bez uvedenia, čo podľa hmotného práva žalovaný plnil pred podaním návrhu, bez uvedenia aká úroková sadzba sa pri výpočte úroku z úveru použila, ako bol vypočítaný úrok z omeškania vo výške 179,17 eur (za aké obdobie, z akej čiastky a aká sadzba úroku sa použila) a čo predstavuje ostatné príslušenstvo a poplatky vo výške 9,45 eur, a celkovo v súvislostiach s listinnými dôkazmi, predloženými žalobkyňou, nedalo sa vôbec zistiť a preskúmať, či je alebo nie je ňou požadované plnenie v súlade s hmotným právom. Z priložených listinných dôkazov mal súd len preukázané, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným zmluvu o kontokorentnom úvere s úverovým rámcom vo výške 13.000 Sk. Súd však nemal preukázané, koľko žalovaný skutočne z poskytnutého rámca vyčerpal a tiež koľko splatil. Doloženie Prehľadu platobnej histórie, ktorý súdu doručila žalobkyňa, nemožno považovať za unesenie dôkazného bremena v tomto smere, keď žalobkyňa síce predložila dôkaz, avšak nebolo úplne jasné, aké tvrdenia sa majú týmito dôkazom preukázať. Navyše Prehľad platobnej histórie žalovaného obsahoval veľa skratiek a interných bankových pojmov, bez toho, aby žalobkyňa jednotlivé položky bližšie vysvetlila a zdôvodnila. Z tohto prehľadu transakcií nebolo jasné ako bol vypočítaný úrok z úveru (v akej % sadzbe, keďže úver sa mal úročiť premenlivou úrokovou sadzbou), z akej sumy sa pri výpočte vychádzalo, akou úrokovou sadzbou bol vypočítaný úrok z omeškania a na základe čoho boli žalovanému účtované rôzne poplatky. Z týchto dôvodov mal súd za to, že žalobkyňa nedostatočne splnila povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, dôsledkom čoho bolo neunesenie dôkazného bremena, preto súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p., avšak žalovanému, ktorý mal plný úspech v konaní, náhradu trov nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil ani nevyčísliť a zo spisu mu žiadne trovy nevplynuli.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Žalobkyňa nesúhlasí s názorom súdu a zamietnutím žaloby v plnom rozsahu. Právna predchodkyňa žalobkyne (Slovenská sporiteľňa, a.s.) so žalovaným preukázateľne uzavrela zmluvu o kontokorentnom úvere, na základe ktorej pôvodný veriteľ zriadil žalovanému účet s určitým úverovým limitom vo výške 13.000 Sk. Žalovaný neplnil zmluvné podmienky a vzhľadom na to došlo k ukončeniu zmluvy, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky z postupcu na žalobkyňu vyčíslil postupca dlžnú sumu vo výške 647,39 eur, ktorá pozostávala z istiny 457,75 eur, riadneho úroku 1,02 eur, úroku z omeškania 179,17 eur a ostatného príslušenstva 9,45 eur. K preukázaniu dlžnej sumy žalobkyňa predložila výpis z bankovej knihy s názvom vyčíslenie pohľadávky z úveru, pričom tento listinný dôkaz generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný, podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Podľa § 172 ods. 1 O.s.p. účinného dňom 31.8.2003 bolo možné vydať platobný rozkaz, ktorý priznával právo na zaplatenie peňažnej sumy, ktorá sa opiera o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu. Úmyslom zákonodarcu po novele, ktorou bolo toto ustanovenie vypustené, bolo predísť prípadnému zvýhodňovaniu peňažných ústavov v pozícii veriteľov a nie znížiť výpovednú a dôkaznú hodnotu tohto dokladu. Predmetný doklad je relevantným dôkazom na preukázanie dlžnej sumy, nakoľko je vyhotovovaný bankovým systémom, ktorý nie je možné fyzicky ovplyvniť a taktiež nie je možné zasiahnuť do jeho výpočtov a vykonávaných operácií a jeho podrobnému zdôvodneniu by bolo potrebné vyjadrenie experta v oblasti bankovníctva a bankových systémov. Žalobkyňa zastáva názor, že na účely preukázania dlžnej sumy je dostatočným dokladom výpis bankového systému a predložená platobná história. Zároveň poukázala na skutočnosť, že žalovaný výšku dlžnej sumy nijakým spôsobom nerozporoval, pričom predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené. Práve naopak, žalobkyňa uvádza, žalovaný predmetný nárok uznal, a to 27.5.2010 podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, v ktorej uznal dlžnú sumu vo výške 457,75 eura spolu s príslušenstvom a zároveň tým písomne uznal aj premlčaný dlh v zmysle článku 3 dohody. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom pre uznanie dlhu zo strany dlžníka. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že

vyhovie návrhu žalobkyne, respektíve, aby ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 58,96 eur.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne a odkazuje na ne. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia považuje uviesť ešte nasledovné k odvolacím dôvodom:

V sporovom konaní sa uplatňuje tzv. prejednacia zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech.

V zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 O.s.p., v sporovom konaní je to žalobca, kto je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré opiera svoj návrh a uplatňuje svoj nárok. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok žalobcu nevzniklo prípadne zaniklo alebo sa zmenilo. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obidve strany. Neunesenie dôkazného bremena má potom v konaní za následok procesný neúspech toho účastníka sporu, ktorý nedokázal preukázať ním tvrdené skutočnosti.

Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno táto strana neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti.

Z predloženého spisu vyplýva, že právna predchodkyňa žalobkyne (Slovenská sporiteľňa, a.s.) so žalovaným uzavrela 13.5.2005 zmluvu o kontokorentnom úvere, na základe ktorej zriadila žalovanému účet s určitým úverovým rámcom 13.000 Sk. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bola na žalobkyňu postúpená pohľadávka 647,39 eur, ktorá mala pozostávať z istiny 457,75 eur, riadneho úroku 1,02 eur, úroku z omeškania 179,17 eur a ostatného príslušenstva 9,45 eur. Súd žalobkyňu riadne vyzval (výzva doručená 16.4.2012), aby bližšie špecifikovala dlžnú sumu, teda aby uviedla, koľko finančných prostriedkov celkovo žalovaný čerpal a koľko splatil, ako bol vypočítaný úrok z omeškania 179,17 eur, čo tvorí príslušenstvo 9,45 eur a aké poplatky, úroky a zmluvné pokuty boli účtované. Žalobkyňa súdu zaslala platobnú históriu dlžníka, pričom však nevysvetlila, ktoré z 921 položiek preukazujú aké časti nároku, ktorý si uplatnila žalobou v zmysle výzvy súdu. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že žalobkyňa neunesla svoju povinnosť tvrdenia, a preto nie je možné preskúmať, či ňou uplatnený nárok je alebo nie je dôvodný. Skutočnosť, že žalovaný nenamietal nároky uplatnené žalobkyňou, ju nezbavujú povinnosti tvrdenia a nemožno z nej vyvodiť, že tieto sú skutočne dané.

Rovnako ani „vyčíslenie pohľadávky z úveru“, na ktoré poukázala žalobkyňa v odvolaní neumožňuje zistiť a overiť, či si žalobkyňa uplatňuje nárok v súlade s hmotným právom.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne o uzavretí dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, odvolací súd poukazuje na § 205a O.s.p., podľa ktorého skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Pretože žalobkyňa dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu v konaní pred súdom prvého stupňa nepredložila a tiež nepreukázala (a ani z predloženého spisu nevyplýva), že by bola splnená niektorá z podmienok podľa § 205a písm. a) až d) O.s.p., nebolo možné na ňu ako na novú skutočnosť v odvolacom konaní prihliadať, pretože nie je relevantným odvolacím dôvodom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže úspešný žalovaný náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, a zo spisového materiálu vyplýva, že mu ani žiadne trovy nevznikli, ich náhradu mu odvolací súd v súlade s § 151 ods. 1 O.s.p. nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.